

انقلاب در هندوستان:

جرّقه امید لالگاره

نوشتۀ سام شل

سام شل از اعضای پروژه کاساما می باشد.

با تشکر از رفیق فرانک و جان استیل برای کمک شان

ژوئیه ۲۰۰۹

کاساما یک پروژه کمونیستی در جستجوی بازسازی و گروه بندی دوباره در جهت دگرگونی

ژرف انقلابی جامعه است.

website: kasamaproject.org

email: kasamasite@yahoo.com

انقلاب در هندوستان: جرقه امید در لالگاره

اثر سام شل

مقدمه:

جنبش چهل ساله کمونیستی مانویست هندوستان در طی چند سال اخیر در قدرت و نفوذ رشد قابل توجهی داشته است. اتحاد نیروهای مانویست پراکنده سابق در حزب کمونیست هندوستان (مانویست) یک عامل این پیشروی است. از آغاز سال ۲۰۰۳ میلادی میگویند مانویست ها در ۵۵ ناحیه در ۹ ایالت بودند، اما تا ۲۰۰۸ بنا به محاسبات منابع حضورشان به ۲۲۰ ناحیه در ۲۲ ایالت افزایش یافته که حدود یک سوم شان تحت تأثیر مستقیم جنگ خلق هستند، حین آن که در درجات مختلف در بقیه نفوذ دارند. در حال حاضر مانویست ها در یک سوم ناحیه های هندوستان شدیداً درگیر هستند.

آنها در ناحیه های چهارتیسگرا و چهارقند در شرق هندوستان ساختار حکومتی انقلابی معروف به *جانتهانا* سرکارز مستقر کرده اند. این ساختارهای حکومتی دارای شاخه های اداری در رابطه با فرهنگ، آموزش، بهداشت، دارائی، حفاظت از جنگل، روابط اجتماعی و عدالت میباشند. میلشیا های مسلح روستائی به عنوان جزئی از جنگ خلقی بزرگ تر سازماندهی شده اند. اینها به مثابه گام های اولیه به سوی ایجاد مناطق پایگاهی سیاسی موجود، به مثابه محافظ دوگانه قدرت، در مقابله با دولت هندوستان است. در مناطق بنگال غربی که اکثر جمعیت ادیواسی ها، مردم قبیله ای هستند، مانویست ها پایگاه بزرگ حمایت مردمی ایجاد کردند که در حکم آغاز قدرت سیاسی انقلابی ست. این فعالیت پایه قیام ادیواسی ها در منطقه لالگاره را که در نوامبر ۲۰۰۸ شروع شد ایجاد کرد.

این حزب هدفش انتقال انقلابی هند به سوسیالیسم و ایجاد یک جامعه کمونیست جهانی ست. اهداف فوری تر مانویست ها سرنگون ساختن روابط نیمه فئودالی در هند و تسلط نیروهای امپریالیست بر کشور است. این گام اول در تنوری مانویستی انقلاب دمکراتیک نوین نام دارد و هدف نهائی توسعه پایگاه های سیاسی انقلابی به مثابه امکانات لازم برای جنگی خلق قادر به سرنگون کردن ارتش هند و دولت فعلی است. برای پیشرفت آن روند، امر قطعی روند انقلاب ارضی؛ یعنی قیام کشاورزان فقیر مناطق وسیع روستائی هند علیه استثمارگران فئودال، هم پیمانان شان و نیروهای سرکوب گر نظامی است. من در این مقاله قیام لالگاره را در رابطه با جنبش مانویست مطرح می نمایم.

*****

و شورش، قافیه بیتی ست که به گوش کسی نرسیده...
زاک د لا روچا

در همین لحظه داره در ناحیه میدناپور غرب بنگال غربی اتفاقی باورنکردنی در حال وقوع است. قبل از فوران آن، غیر از ساکنان این منطقه خواب آلود را هیچکس نمی شناخت. به این جنبش "شورش لالگره" نام دادند.

تاریخچه جنبش:

با این که دقیقاً می توان گفت که نقطه فوران این قیام در نوامبر ۲۰۰۸ بوده، اما لازم است گام بیشتری به عقب برداریم تا با زمینه ای که این وقایع در آن ها رخ داده آشنا شویم. لالگاره یک منطقه فوق العاده فقیر در بنگال غربی ست. در آن فقط یک جاده هموار برای استفاده پلیس با استفاده خیلی کم برای ساکنان بومی که موتورسیکلت هم برایشان چیز غریبی ست وجود دارد. نه آب سالم پیدا میشه و نه برق هست. خشونت پلیس عادی بود بدین ترتیب که روستائی ها را به دلایل کوچک و یا هیچ دلیلی دستگیر کرده و شکنجه میکردند و

برخی ها را تحت سوء رفتار سهمگین قرار میدادند.¹ طی سالهای زیاد دولت قول توسعه بخشیدن به منطقه را تکرار کرده اما در عمل ذره ای از آن به چشم نمیخورد.

در سال ۲۰۰۷ به گروه فولاد جیندال اجازه احداث مجتمع صنعتی در یک منطقه آزاد اقتصادی² برای تولید فولاد داده شده و، قطعه زمین بزرگی به آنها اعطا شد (بنا به منابع خبر حدود ۴۵۰۰ تا ۵۰۰۰ آکر). قطعات زیادی از این زمینها قطعات زمینی قبایل بود که از طریق برنامه اصلاحات ارضی به بومیان اختصاص داده شده بود. وقتی که احداث مجتمع آغاز شد، مردم ادیواسیس را جابجا کردند و به خاطر امکان آسیب رسیدن به محیط زیست خیلی از وسایل معاش شان در تحت خطر جدی قرار گرفت. سالها بود که نظام دولتی این مردم را به حال خودشان رها کرده بود تا در زیر چکمه های مأموران دون پایه دولت به مثابه بینوایان زیسته و تحت هر گونه بد رفتاری ممکنه قرار داشته باشند. در این زمان، نظام دولتی دست به آخرین درجه زور گویی زده و آنان را از تنها دیاری که شناخته بودند بیرون انداختند. غیر از تشویق از طبقات حاکمه چیز دیگری. از خفقان خبر انتقال حقوق ارضی منطقه به گروه فولاد جیندال که ناحیه به لرزش درآمد³. (بهاتتاچاریا، ۲۰۰۹)

طی مسیر بازگشت رهبران شرکت و دولتی شامل نخست وزیر بنگال غربی در ۲ نوامبر ۲۰۰۸ از عملیات افتتاحیه منطقه آزاد اقتصادی گروه فولاد جیندال، یک مین منفجر شد که آن را چریک های مانوئیست برای مخالفت با این پروژه ننگین صنعتی کاشته بودند⁴. این حمله چشمگیر یک رشته عملیات تروریستی بزرگ پلیسی به دنبال داشت که در آن بسیاری از جمعیت بومیان به اتهام پشتیبانی از مانوئیست ها تحت پیگیری قرار گرفتند؛ حمایت از حزب کمونیست هندوستان (مانوئیست) در خیلی نقاط از این ناحیه شایع است. بدون هیچ احترامی مردان، زنان و بچه ها هدف قرار گرفته و سوء استفاده، شکنجه و تجاوز نصیب شان شد⁵. موارد حساس درگیری از جمله شامل مواردی بود که چشم یک زن به خاطر اصابت دسته تپانچه کور شد، از یازده زن سوء استفاده شدید به عمل آمد سه دانش آموز (به روشی که بیشتر شبیه بچه دزدی بود) به اتهام مانوئیست بودن دستگیر و بازداشت شدند. با این همه درازای رفتار غیر انسانی پلیس با روستاییان فراتر از این چند تا اعمال تبهکارانه بوده و در تاریخ این چنین روابطی ریشه دارد⁶.

چند روز بعد هزاران روستایی بسیج شدند. با سلاح های مثل تیر و کمان و اراده پولادین حاصل چندین دهه های تحمل رنج کشیدن از مأمورین دولتی آنان چندین سنگر کنده و تنه درختان را سر راه گذاشتند تا مأموران امنیتی وارد نشوند. برای تلافی آنها به جان ایستگاه های پلیس افتاده، اتومبیل های شان را داغان ساخته، برق ساختمان های شان را قطع کرده و از پلیس مطالبه کردند که توضیح دهند چرا این همه مردم ادیواسیس مجروح شده اند.

¹ اثر د کوستاف، مالگاره، پیکر مبارزه طلبی ادیواسی، ۱۷ دسامبر ۲۰۰۸ <http://mrzine.monthlyreview.org/del71208.html>

² منطقه آزاد اقتصادی مناطقی، که قوانین اقتصادی ضعیف ترند یا نابود شده اند. کار شاق و سوء استفاده از محیط زیست بدنام شان کرده است.
³ آمیت بهاتتاچاریا. مقاله "سینگور تا لالگاره از طریق نان دیگرام: زیاته های آتشین خشم مردم علیه جابجا شدن، فقر و ترور دولت.

⁴ ری، پارتو ساراچی <http://southasiarev.wordpress.com/2009/06/23> و <http://sanhati.com/front~page/1083/#1> و <http://sanhati.com/news/133/>

⁵ گروه جستجو گر حقیقت از دانشگاه جواهر لعل نهرو، <http://monthlyreview.org/mrzine/lalgarh180609.html>

⁶ کوتی پی. گویندان در بولتن شماره 5 حقیقت خلق <http://peoples-truth.blogspot.com/2009/06/peoples-truth-bulletin-no5.html>

زنان در یک گرد هم آیی در لالگاره

جلب توجه عموم به این دلیل بود که بسیج بدون توقف مردم بیشتر از یک ماه ادامه یافت. افسران پلیس تحت تحریم اجتماعی قرار گرفتند و دست یابی شان به احتیاجات اساسی بهداشتی و تغذیه برای ماندن در آنجا دشوار گشت. علاوه بر حضور قوی مانوئیست ها تحریم اجتماعی ناحیه لالگاره را برای شخصیت های دولتی تقریباً غیر قابل عبور ساخت.⁷ پس از این وقایع، قیام ها مثل آتش سوزان گسترش یافته و به صدها روستا در ناحیه میدناپور غرب سرایت کرده و نه تنها از سوی بنگال غربی بلکه از بسیاری نقاط در هندوستان یک مورد حمایت بسیار قرار گرفته، خصوصیت مستقل سیاسی مشخص پیدا کرده است.

در ۸ نوامبر ۲۰۰۸ کمیته ضد قساوت پلیس مردم (پولیشی آتیاکارر بیروده جانگانار کمیته) در دالیپور چوک تشکیل شد. این کمیته متشکل از نمایندگان ۹۵ روستا بود.⁸ این اعداد اساساً رشد گسترده یافته اند. از سازمان های قبلی پیران قبیله و احزاب سیاسی که کلاً در تأمین امداد به مردم این ناحیه شکست خورده بودند بسته شد نطفه ای فراتر بسته شده و برای گروه های ستم خورده صدایی دمکراتیک و سازمان دیده ایجاد کرد. کمیته در حال حاضر کلیه تصمیمات عمده را میگیرد که در بیشتر موارد بیش از ۱۰،۰۰۰ نفر مردم از صدها روستا حضور می یابند.⁹ کمیته همچنین درخواستی ۱۳ ماده ای، به علاوه تحریم پلیس و ادارات دولتی ارائه داده تا شکایات مردم ادیواسیس روشن باشد.¹⁰

⁷ بهانتاجاریا، ۲۰۰۹

⁸ دی، ۲۰۰۸.

⁹ سومیت جاودوری <http://sanhati.com/front~page/1083/#10>

¹⁰ برای لیست درخواست ها نگاه کنید به: <http://sanhati.com/front~page/1083/#9>

فرا خوانی از سوی کمیته ضد قساوت پلیس مردم برای تظاهرات، راه بستن و اعتصابات متعدد فراخوان صادر شده، و حملات نسبتاً مسالمت آمیز به پاسگاه های پلیس و ادارات دولتی ابتکار های مردم ادیواسیس ست. در خیلی موارد پلیس مجبور شده که به خواسته های مردم کاملاً فلنگ شان را ببندند. یک دستاورد مهم دیگر به دست آوردن اکثر نکات لیست ۱۳ ماده ای و همچنین امتیازات انحصاری برای پیشرفت بود با وجود این که به آن امتیازات مالی به مثابه خالی بندی می نگرند چون در نهایت هرگز آنها به سود مردم ادیواسی نخواهد بود¹¹.

مردم اداره حزب کمونیست هند (مارکسیست) را نابود میکنند.

با این همه مهم ترین خواستار شان، که پلیس به هر روستا رفته و ابراز ندامت کند، هنوز به اجرا در نیامده است¹².

ماه های پس از قیام اولیه مملو از زد و خورد و مذاکرات میان پلیس، مقامات دولتی، و کادر های حزب شان با مردم بنگال غربی ست. این کشمکش ها با دسته بندی های دولتی اغلب شکل آزاد کردن قلمرو روستا از آنها یا از دست دادن شان را به خود یافته. قبل از انتخابات لوک شابا در آوریل ۲۰۰۹ حادثه جالبی رخ داد. کمیته ضد قضاوت پلیس درخواست مردم پسندی ارائه داد مبنی بر آن که طی انتخابات به هیچ پلیسی اجازه ورود به روستاها داده نشود. اهالی می خواستند اجازه داده شود که صندوق رأی دادن باشد، اما به شرطی که هیچ پرسنل پلیس حضور نیابند. پس از جدال و درگیری طولانی سرانجام روستائیان رخصت دادند که پلیس ها در هنگام رأی گیری حضور داشته باشند منتهی خارج، و بسیار دور از روستاهایی که در آنها پلیس تحریم شده بودند. هر کدام از مردم روستائی که میخواستند رأی دهند را با اتوبوس هایی که کمیسیون انتخابات تأمین کرده بود به صندوق های رأی گیری میبردند¹³.

یکی از خصوصیات مهم قیام ایفای نقش ستم پیشه ایست که حزب غالب چپ بنگال غربی یعنی حزب کمونیست هند (مارکسیست) معروف به حزب کمونیست مارکسیست ایفا کرد. برای چندین دهه این حزب "کمونیست" با سرمایه داران بنگال غربی همدست بوده و با کمال بیرحمی تمام مردم طایفه ای بنگال غربی را استثمار کرده است. در ناحیه لالگار رهبران حزب کمونیست مارکسیست مرتب بودجه ای که برای روستائیان معین شده بود به جیب میزدند و نیروهای پلیسی شان به شکنجه و دستگیری ادیواسیس های مشکوک به همکاری با مانویست ها می پرداختند.

¹¹ کوتی، ۲۰۰۹.

¹² نشریه ایندین اکسپرس. <http://www.indianexpress.com/news/lalgarh-tribals-still-wait-for-apology-read/416885>

¹³ یک شورشی جوان دی، ۲۰۰۹.

پیشرفت های اخیر

در ۱۴ ژوئن ۲۰۰۹ کمیته ضد قساوت

پلیس مردم و مانوئیست ها کمپین عظیمی راه انداختند که طی آن ۴۸ روستا را آزاد کرده و ساختمان های اداری حزب کمونیست مارکسیست در دهارامپور را تحت کنترل خود در آوردند. قبل از این تاریخ آنها با مخالفت خشم آلود روبرو شده و روزها درگیری شدید مسلحانه داشتند اما سرانجام پیروز گشته و این روستا ها را آزاد کردند^{۱۴}. در ۱۶ ژوئن ۲۰۰۹ یک قیام قابل توجه دیگر در لالگارہ رخ داد که طی آن تعداد زیادی از ادیواسیس ها چندین کمپ پلیس را آتش زده، نیروهای امنیتی و کادرهای حزب کمونیست مارکسیست و رهبران شان را به خارج از لالگارہ رانده و کنترل منطقه را دوباره در دست گرفتند^{۱۵}. یک رخداد مهم زمانی بود که طی آن ساختمان کاخ رهبر حزب کمونیست مارکسیست، آنوج پاندى، که تحت تنفر شدید مردم قرار داشت را ویران کردند. ویران کردن این ساختمان دارای مفهوم سمبولیک وسیعی

یک شورشی جوان

بود. این ساختمان به مثابه یک قلعه استعمارگر که مردم ادیواسیس را برای سالهای طولانی تحت سایه سنگین خود اسیر کرده محسوب میشد. ویران کردن آن قلعه سرانجام ممکن ساخت نور آفتاب به درون تابیده و روان گل ها را که به شدت به دست علف ها در خفگی قرار گرفته بودند را رها سازد. متأسفانه پس از این قیام نیروهای امنیتی به درون منطقه ریخته و به سبک همان عملیاتی که باعث درخشش قیام اولیه شده بود دست به عملیات سرکوبی جنایت کارانه زدند^{۱۶}. ما تنها میتوانیم امیدوار باشیم که آنها که تحت این جنایات قرار گرفته اند قادر گردند به دفاع از آزادی تازه یافته شان بپردازند.

طی همین چند هفته اخیر آمریکا مشغول ارائه یاری فنی به دولت هندوستان برای سرکوب کردن قیام بوده که آنها را قادر ساخته بر مناطق باروپرلیا، کانتاپهاری، رامگارہ، ماهولتال، کاداشول، پینگبونی، گوالتور، دهارامپور و جهیتکا به نظارت کرده^{۱۷} و برای حملات نقشه بریزند. از ماه ژوئن نیز حزب کمونیست هندوستان (مانوئیست) در سرتاسر هند قدغن اعلان شده. به زودی پس از ن یکی از سخنگویان حزب مانوئیست، گور چهاکراوتھی در حین یک مصاحبه در کلکته دستگیر شد^{۱۸}. دولت تا مرحله ای پیش رفته که حتی کسانی را که از خارج به مثابه شاهدین بیطرف به منطقه آمدند دستگیر کند. یک تیم روشنفکران از کلکته، شامل فیلمساز آپارنا سن^{۱۹}، و تیم ده نفره فعالین اجتماعی تحت یورش و دستگیری پلیس قرار گرفته اند^{۲۰}.

با وجود بسیج شدن عظیم واحدهای نظامی و حمایت از کشورهای امپریالیست خارجی، خلق بنگال غربی و مانوئیست ها قادر بوده اند که از طریق نبردهای شبه چریکی خطوط شان را علیه نیروهای شبه نظامی حفظ کرده و پلیس ها را از مناطق تازه فتح شده به بیرون پس زنند. مردم بسیج شده قبیلہ ای اکثرأ مشغول راه بندی بوده، حین آن که کمیته ضد قساوت پلیس مردم و مانوئیست ها به مبارزات بیشتر نظامی دست زده اند^{۲۱}.

^{۱۴} آمیت بهاتتاچاریا. <http://southasiarev.wordpress.com/2009/07/04/india~a~detailed-report-from-lalgarh/>

^{۱۵} اخبار ردایف، قبایل در کنترل لالگارہ. <http://sanhati.com/front-page/1083/#32>

^{۱۶} سانہاتی، جنایات پلیس ادامه دارد. <http://sanhati.com/front-page/1083/#46>

^{۱۷} راجارشی داسگوپتا. "رنگهای شیمیایی و تکنولوژی خارجی مانو را پیدا میکند. ترجمه از آمیت بهاتتاچاریا، <http://sanhati.com/front-page/1083/#47>

^{۱۸} ایندین اکسپرس. <http://www.indianexpress.com/news/bengal-follows-india-maoists-banned-top-leader-held/490286>

^{۱۹} دبیرخانه مجمع بین الملل مبارزات خلفها 43 http://www.ilps-web.com/index.php?option=com_content&task=view&id=1859&Itemid=43

^{۲۰} اخبار ام اس ان، <http://news.in.msn.com/national/article.aspx?cp-documentid=3069256>

^{۲۱} آمیت بهاتتاچاریا. <http://southasiarev.wordpress.com/2009/07/04/india~a~detailed-report-from-lalgarh/>

از ۴ ژوئیه ۲۰۰۹ نیروهای شبه نظامی و پلیس دولت بنگال غربی برای تسخیر پینگبونی و بیربهانپور فرستاده شده اند.²² آنها همچنین سراسر جنگل های لالگارہ را در کاداشول، سالیونی، گودامولی، بجهتکا، کانتاپاهاری و بونجا به متابه بخشی از حمله به نیروهای بومی و مانوئیست جستجو کرده اند.²³ برخی از رهبران کمیته ضد قساوت پلیس مردم نیز تحت نشانه گیری مستقیم به اتهام حمایت از مانوئیست ها قرار گرفته اند. شانزده گروه شبه نظامی از جمله کبری در این ناحیه فعال هستند.

بنا بر برخی گزارش های خبری گروه های نظامی نقشه دارند با نیروی کامل حداقل تا پایان ماه ژوئیه در محل باقی بمانند.²⁴

آژانس های خبری عمومی گزارش داده اند که آنها تا ۸ ژوئیه لالگارہ دوباره اشغال کرده اند. اما نیروهای مانوئیست های مستقر در آنجا قادر بودند که تقریباً بدون خراشی از طریق بلپاهاری به جنگلهای تپه های آیودھیا در پورولیا رفته²⁵ و هنوز هم تعدادی

یک زنان شورشی در یکی از راه بند ها

از روستاها آزاد باقی مانده اند (در حال حاضر تعداد دقیق شان مشخص نیست).

خصوصیات برجسته قیام لالگارہ

قیام لالگارہ از آغاز جنبشی مترقی بوده است. از لحظه شروع این جنبش بدون شک خصلت ارگانیک مردمی داشته و در نقاط اوج ده ها هزار روستایی اش را به جنگ علیه فساد غالب بر انگیزخته است. این جنبش، که به روشنی در مبارزات اصیل دهقان های ادیواسی ریشه داشت قادر گشته خطوط قبایل روستایی را از طریق جذب همبستگی و دفاع از قسمت های گسترده تر مردمان از جمله دانشجویان²⁶، سازمان های حقوق بشر²⁷، صاحبان مغازه های کوچک و کارگران ادیواسی مهاجر ارتقاء مهمی بخشید²⁸. از لحظه شروع خود این جنبش به سرعت شکل گرفته و در خطوط دمکراتیک رهبریت ایجاد کرده است. اولین سازمان توده ای که از مبارزات حاصل

²² یک هندوستان - <http://news.oneindia.in.2009/07/05/securityforces-to-capture-pingboni-birbhanpur-in-lalgarha.html>

²³ پروناوب موندال http://www.telegraphindia.com/1090705/jsp/bengal/story_11198455.jsp

²⁴ نشریه هندو <http://www.hindu.com/thehindu/holnus/000200907051431.htm>

²⁵ ری چادهوری سومانتا http://www.dnaindia.com/india/report_lalgarh-maoists-now-camping-in-ayhodhya-jungles_1272046

²⁶ تیم حقیقت جوی دانشجویان <http://sanhati.com/front~page/1083/#6>

²⁷ سازمان عفو بین الملل <http://www.amnesty.org.au/news/comments/21205>

²⁸ ری، پارتو سارچی، "قیام گسترش یافته تحت حمایت ادیواسی های مهاجر است؛ حزب کمونیست مارکسیست عواطف منطقه ای را به آتش میکشد." در تارنمای سانهای، ۱۸ ام نوامبر ۲۰۰۸ میلادی. <http://sanhati.com/front~page/1063/#6>

گشت کمیته ضد قساوت پلیس بود. پس از تشکیل آن، کمیته ها فوراً در چندین روستا شکل گرفتند و اکثراً تحت رهبری زنان بودند. تمام تصمیمات عمده این سازمان در جلسات عظیم توده ای که در آن تا حدود ۱۰،۰۰۰ از صدها روستا گرد هم آمده بودند گرفته میشد.²⁹

به غیر از سازمان دمکراتیک توده ای کمیته ضد قساوت پلیس، جنین ساختارهای حکومتی متوازی شروع به ظهور کردند. آنها که به نام کمیته های گرام شناخته میشوند در ماه ژانویه ۲۰۰۹ به مثابه جانشین سیستم پانچایات، به وسیله قدرتهای غالب هندوستان تشکیل شدند. هر کمیته متشکل از ۱۰ عضو فعال که پنج تا مرد و پنج تا زن هستند بوده که هر کدام دارای دو تا نماینده برای میتینگ های بزرگ تر (۱۰ روستایی) هستند. مافوق این کمیته ها جمعاً ۳۵ نماینده برای جلسات کمیته مرکزی در نظر گرفته شده که در این سطح مساوی بودن تعداد زنان و مردان اجباری نبوده (زنها حداقل ۱۲ نماینده این کمیته اند) و این کمیته نقش حکومت را ایفا میکنند. هر تصمیم این کمیته باید به وسیله مجلس جمعی مردم به تصویب رسد و در حال حاضر حداقل ۱۵۰ عدد از این کمیته ها ایجاد شده (اما تعدادشان مرتب در حال تغییر است). به همراه کمیته های گرام، روستاها همچنین کمیته های دفاعی روستا ها تشکیل داده اند که یک نوع ملیشیا هستند تا مردم را از حملات هرمان، پلیس و حزب کمونیست مارکسیست حفظ نمایند (بهاتتاچاریا، ۲۰۰۹). این کمیته ها بسیار رادیکال بوده و تحولی نوین از انستیتو های پدرسالار و استبدادی مرسوم ناحیه اند.

هر گاه نمایندگان دولت رسمی با این سازمان ها با ملاقات میکنند آنها را موظف کرده اند که در کنارشان بر روی حصیر های دست بافته بنشینند. این در تضاد مستقیم با اعمال سنتی نمایندگان دولت، که عادت داشتند سر صندلی نشسته و مردم را گرداگرد شان نشسته بر زمین داشته باشند (ری، ۲۰۰۹). چنین کارهایی زنجیرهایی را که دور اهالی منطقه بسته شده بود را شکسته و آنها را از موقعیت چاپلوس گری بچه گانه به انسانهای برابر ترفیع داده؛ به حدی که مردم دیگر تحت حاکمیت معدودی نخبگان قرار نمی گیرند.

در طی این مبارزات ابتکارات جدیدی ظهور کرده اند. دو سال پیش یک بیمارستان در کانتاپاهاری ساخته شده بود اما هرگز برای استفاده باز نشد. آن بیمارستان به دست کمیته ضد قساوت پلیس تصرف گشته و بدان نام جدید "بیمارستان مردم" داده شد. در بیمارستان در حالی باز شد که تنها یک پزشک و شش تا کارکنان بهداشتی در آن بود (بهاتتاچاریا، ۲۰۰۹). کمیته ضد قساوت پلیس همچنین گام هایی در جهت حل کردن مشکلات کشاورزی و کمبود آب، از طریق نصب لوله چاه در چندین روستا و پروژه های آبیاری از طریق لایروبی برداشته است. این ابتکارات منحصرأ بر پایه کمک های مالی و کارگری داوطلب عینیت یافتند.

مانوئیست ها در پروژه های توسعه از طریق تشویق مدل خودکفا و قابل تقویت، در ضدیت با پروژه های تحت تسلط سرمایه خارجی و نخبگان ثروتمند نقش مهمی ایفا می کند. این پروژه ها شامل مراکز بهداشتی، آب آشامیدنی و آبیاری و راه سازی هستند.³⁰ در کنار ایجاد ساختارهای حکومت متوازی، مانوئیست ها و روستاییان حداقل ۵۰ کیلومتر راه شنی، چاه های لوله ای و مخازن آب و ابتکارات آبیاری ایجاد کرده و مراکز بهداشتی را به گردش در آوردند. این پروژه ها - در ترکیب با دفاع از جانب ارتش مانوئیست و جنگ خلق مستمرشان - بنیان لازمه برای ایجاد ساختارهای قدرت انقلابی مستقل از دولت هندوستان را ایجاد کرده اند.

پیشرفت های جذابی بخصوص در جنبش زنان روی داده است. داشتن تعداد کافی نمایندگان زن و رهبریت زنان در کل جنبش ضربه محکمی بر پدر سالاری حاکم وارد ساخته است. یک شاخه تمام کمیته ضد قساوت پلیس از زنان تشکیل شده که نه تنها مسنول مبارزه علیه حملات پلیس و حزب مارکسیست هستند، بلکه بر ضد دعوا و استعمار خانگی نیز می باشند. یکی از ابتکارات مهم این جنبش حمله و تصرف دکان هایی که الکل پخش میکردند است.³¹ آنها که قدغن شدن مصرف الکل را نادیده میگیرند در معرض تحریم اجتماعی قرار میگیرند.³²

²⁹ ری، پارتو سارچی، "شیوه های بدیع دمکراسی شراکتی و مساوات جنس ها در لالگاره؛ قبایل در دگر نقاط برخیزید؛ پیشرفت ظنین می اندازد" در تارنمای ساتهاتی، ۳۰ ام نوامبر ۲۰۰۸ میلادی.

³⁰ بهاتتاچاریا، ۲۰۰۹

³¹ مهم است که در اینجا اشاره شود که سوء استفاده و استعمار زنان به وسیله مردان به روشنی تنها حاصل از مصرف الکل نیست (اگر چه باعث تشدید مسنله میگردد) بلکه حاصل ایدئولوژی و اقتصاد سیاسی ست. با این همه، اهمیت تشکیل چنین گروه هایی در طی این مبارزات را نباید دست کم گرفت و آن علامت بزرگی از پیشرفت است.

³² بهاتتاچاریا، ۲۰۰۹

حرف آخر

من معتقدم که واقعیت های ذکر شده سرتاسر نشان دهنده آن هستند که جدالی که برای آزادی لالگاره رخ میدهد جدالی برای عدالت است. اندازه این جنبش برای ناحیه بی سابقه بوده و، نقش رهبری بومیان مقیم در منطقه، برای اهداف عادلانه غیر قابل انکار میباشد. مردم انقلابی بایستی این جنبش را مطالعه کرده، آنچه قابل فرا گیری ست را یاد گرفته و به هر گونه حمایت ممکنه از آن جنبش بپردازند. بدون شک این جنبش مبارزاتی مستمر و با خشونت همراه خواهد بود که در آن مردم بنگال غربی با دادگاه ها و محنت هایی روبرو خواهند شد. این لحظه خاص قطبی شدن در تاریخ سیاسی می باشد که پیش از این بدان لقب ناکسالیری جدید داده شده و به احتمال خیلی زیاد ثابت خواهد کرد که مکان مبارزات برای مدتی طولانی وجود خواهد داشت.

برای نگرش عمیق تر به جنبش لالگاره نگاه کنید به:

- ۱ - مقالات "سینگور تا لالگاره از مسیر نان دیگران: زبانه های آتشین خشم مردم علیه جابجا شدن، فقر و ترور دولت³³ و آخرین اخبار لالگاره، اثر آمیت بهاتتاجاریا³⁴.
- ۲ - در رابطه با بحث مانوئیسم و رابطه آن با روستاییان قبیله ای جنبش لالگاره نگاه کنید به "رادیکال شدن مقاومت لالگاره: از شهروندان عادی تا اشخاص سیاسی؟³⁵
- ۳ - برای یک سری گزارشات مفصل از یک منبع خبری مترقی به مجموعه sanhati.com در سایت انقلاب جنوب آسیا نگاه کنید³⁶.
- ۴ - برای یک نمونه زندگی در لالگاره از قول یک مانوئیست اهل منطقه به مقاله موجود در مانوج نگاه کنید³⁷.

³³ آمیت بهاتتاجاریا. مقاله "سینگور تا لالگاره از طریق نان دیگران: زبانه های آتشین خشم مردم علیه جابجا شدن، فقر و ترور دولت مورخ آوریل ۲۰۰۹ http://www.no2displacement.com/index.php?option=com_content&view=article&id=121:singur-to-lalgarh-via-nandigram&catid=45:documents&Itemid=136

³⁴ آمیت بهاتتاجاریا. آخرین اخبار از لالگاره، <http://southasiarev.wordpress.com/2009/07/04/india-a-detailed-report-from-lalgarh/>

³⁵ <http://southasiarev.wordpress.com/2009/07/10/lalgarhs-radicalisation-of-resistance-from-ordinary-civilians-to-political-subjects/>

³⁶ <http://southasiarev.wordpress.com/2009/06/13/press-reports-on-the-uprising-in-lalgarh-and-its-background/>

³⁷ <http://southasiarev.wordpress.com/2009/06/23/we-will-spread-the-fire-says-the-maoist-from-lalgarh/>